

Wymagania edukacyjne z języka polskiego dla klasy III gimnazjum

	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
Słuchanie	<ul style="list-style-type: none"> - uważnie słucha wypowiedzi innych osób w różnych sytuacjach komunikacyjnych i rozumie wysłuchane komunikaty, - rozpoznaje wypowiedź argumentacyjną, - odróżnia wypowiedzi publicystyczne i użytkowe od tekstów literackich, - wymienia informacje zawarte w wysłuchanym tekście. 	<ul style="list-style-type: none"> - słucha wypowiedzi innych osób i podejmuje próby sporządzania notatek, - rozumie wypowiedzi innych osób w takich sytuacjach komunikacyjnych, jak na przykład rozmowa, dyskusja, aktywnie w nich uczestniczy, - odróżnia informacje o faktach od opinii, - rozpoznaje różnice między fikcją a kłamstwem, - rozpoznaje wypowiedzi o charakterze emocjonalnym i perswazyjnym, - rozpoznaje intencje wypowiedzi (aprobatę, dezaprobatę, negację, prowokację), - w wypowiedzi argumentacyjnej wskazuje tezę, argumenty, wnioski, - rozróżnia gatunki publicystyczne takie jak artykuł, wywiad, reportaż. 	<ul style="list-style-type: none"> - słucha i sporządza notatki, - dostrzega logikę w wypowiedziach innych osób - krytycznie wypowiada się na temat wysłuchanego przemówienia, odwołując się do jego struktury i treści, - podejmuje próby samodzielnego przeprowadzenia wywiadu. 	<ul style="list-style-type: none"> - aktywnie słucha wypowiedzi innych osób w różnych sytuacjach komunikacyjnych, a w szczególności podczas dyskusji; - analizuje ich kompozycję, treść, poprawność stylistyczną i językową, - ocenia wysłuchane przemówienie według samodzielnie opracowanych kryteriów, - prowadząc samodzielnie wywiad według przygotowanego wcześniej planu, reaguje na wypowiedzi rozmówcy. 	<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie analizuje i interpretuje słuchany tekst pod względem celu wypowiedzi, środków perswazji oraz zabiegów artystycznych, - ocenia wysłuchany tekst pod względem merytorycznym i poprawnościowym; stosuje kryteria oceny odpowiednio dobrane do celu wypowiedzi i intencji nadawcy, prowokuje różne sytuacje komunikacyjne, podtrzymuje kontakt z rozmówcą.
Czytanie tekstów pisanych i odbiór innych tekstów kultury	<ul style="list-style-type: none"> - czyta tekst poetycki i prozatorski, przestrzegając zasad interpunkcji, poprawnego akcentowania oraz intonacji, - opisuje uczucia, które budzi w nim dzieło, - określa problematykę utworu oraz jego główną myśl, - przedstawia najistotniejsze treści wypowiedzi, 	<ul style="list-style-type: none"> - dobiera odpowiednią intonację i barwę głosu, stosuje się do zapisanej interpunkcji, aby podkreślić najważniejsze treści czytanego tekstu poetyckiego lub prozatorskiego, - identyfikuje i określa treści symboliczne oraz przenośne, - wskazuje w tekście środki stylistyczne z zakresu 	<ul style="list-style-type: none"> - podejmuje próby interpretacji głosowej czytanego lub wygłaszanego utworu poetyckiego i prozatorskiego, - określa funkcję środków stylistycznych w tekście - ocenia wartość informacyjną tekstu - rozumie funkcję szyku przestawnego w tekście, 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje głosowo czytany tekst poetycki lub prozatorski, - analizuje utwór na poziomie przenośnym i symbolicznym, w interpretacji uwzględnia konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy, - tłumaczy aluzję literacką, - posługuje się terminami: <i>liryka pośrednia</i> i <i>bezpośrednia</i>, 	<ul style="list-style-type: none"> - czyta, samodzielnie analizuje i interpretuje różne teksty literackie i inne teksty kultury, uwzględniając ich cechy gatunkowe, znaczenie metaforyczne i symboliczne, konteksty interpretacyjne oraz intencję nadawcy wypowiedzi, - porównuje i klasyfikuje informacje wyszukane w

	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje w tekście treści przenośne, - określa wartość informacyjną tekstu, - zna cechy liryki, epiki i dramatu, - wymienia podstawowe cechy bajki, baśni, legendy, opowiadania, noweli, powieści, dziennika, pamiętnika, hymnu, fraszki, tragedii, komedii, ballady, komiksu, - odróżnia fikcję realistyczną od fantastycznej, - wskazuje tytuł, podtytuł utworu, - wyróżnia w utworze wątek główny i poboczny, wskazuje bohatera głównego i tytułowego, - wskazuje w utworze elementy tragiczne i komiczne, - wskazuje podstawowe środki stylistyczne, przede wszystkim: metaforę, porównanie, powtórzenie, pytanie retoryczne, wyraz dźwiękonaśladowczy, rym, - wskazuje elementy dramatu takie jak akt, scena, tekst główny, tekst poboczny, monolog, dialog. 	<p>słownictwa, składni, fonetyki,</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia funkcje tytułu, podtytułu, motto, apostrofy, punktu kulminacyjnego w utworze, - przypisuje czytany utwór do właściwego rodzaju literackiego, - wskazuje cechy liryki, epiki i dramatu w balladzie, - zna pojęcia satyra, karykatura, komizm, - rozpoznaje czytany utwór jako baśń, bajkę, legendę, opowiadanie, powieść, przypowieść, pamiętnik, dziennik, nowelę, pieśń, hymn, fraszkę, tren, tragedię, komedię, dramat - rozpoznaje odmiany gatunkowe literatury popularnej: powieść lub opowiadanie obyczajowe, przygodowe, detektywistyczne, fantastycznonaukowe, fantasy, - przedstawia propozycję odczytania konkretnego tekstu kultury i ją uzasadnia, - ze zrozumieniem posługuje się pojęciami dotyczącymi wartości pozytywnych i ich przeciwieństw oraz określa postawy z nimi związane, np. patriotyzm, nacjonalizm, tolerancja – nietolerancja, piękno – brzydota, a także rozpoznaje ich obecność w życiu oraz w literaturze i innych sztukach, - omawia na podstawie poznanych dzieł literackich i innych tekstów kultury 	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega w tekście ironię, - definiuje cechy liryki bezpośredniej i pośredniej, - rozpoznaje w tekście cechy epiki współczesnej, historycznej i fantastycznej, - odnajduje potrzebne informacje w <i>Słowniku kultury antycznej</i> i <i>Słowniku terminów literackich</i>, - odnajduje w słowniku języka polskiego wzory odmiany rzeczowników, - posługuje się bibliografią, - wyróżnia w tekście cechy charakterystyczne komiksu, - wskazuje związki dzieła sztuki z historią i filozofią, - dostrzega niejednorodności stylowe dzieła, wskazuje przykłady mieszania gatunków, - znajduje w tekstach współczesnej kultury popularnej nawiązania do tradycyjnych wątków literackich i kulturowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - porównuje cechy epiki współczesnej, historycznej i fantastycznej, - posługuje się słownikami, leksykonami i encyklopediami specjalistycznymi, np. <i>Słownikiem kultury antycznej</i>, <i>Słownikiem terminów literackich</i> oraz słownikiem języka polskiego, - wyszukuje potrzebne informacje w katalogu bibliotecznym, - analizuje cechy reportażu, artykułu prasowego, - omawia związki dzieła sztuki z historią i filozofią, - analizuje niejednorodność dzieła literackiego i wyjaśnia absurdalności świata przedstawionego w grotesce. 	<p>rożnych źródłach,</p> <ul style="list-style-type: none"> - recenzuje przeczytane utwory literackie, rzeczowo i logicznie uzasadnia swoje zdanie.
--	--	--	---	---	--

		<p>podstawowe, ponadczasowe zagadnienia egzystencjalne, np. miłość, przyjaźń, śmierć, cierpienie, nadzieja, religia, samotność, inność, poczucie wspólnoty, solidarność, sprawiedliwość,</p> <p>- operuje słownictwem z określonych kręgów tematycznych, m.in. rozwój psychiczny, moralny i fizyczny człowieka, społeczeństwo i kultura, region i Polska.</p>			
Mówienie	<ul style="list-style-type: none"> - nadaje swojej wypowiedzi odpowiedni sens, - gromadzi argumenty na poparcie przyjętego stanowiska - prezentuje własne zdanie w rozmowie, - opowiada, - podejmuje próby charakterystyki postaci literackiej i rzeczywistej oraz autocharakterystyki, - wygłasza z pamięci fragmenty poezji i prozy, stosując poprawną intonację i uwzględniając interpunkcję utworu, - stosuje zasady etykiety językowej - wie, w jaki sposób zwracać się do rozmówcy w zależności od sytuacji i relacji łączącej go z osobą, do której mówi, zna formuły grzecznościowe, zna granice stosowności slangu młodzieżowego, - przestrzega zasad etyki mowy. 	<ul style="list-style-type: none"> - moduluje głos w celu nadania odpowiedniego znaczenia formułowanej wypowiedzi, - porządkuje zebrane argumenty według ich ważności, - wygłasza przemówienie według sporządzonego wcześniej planu - wypowiada się na temat wypowiedzi innych osób, - wybiera spośród podanych cytatów najbardziej odpowiednie do wygłaszanego przemówienia, - uczestniczy w dyskusji, stosując się do zasad kulturalnej rozmowy, - wzbogaca opisem twórcze opowiadanie, - charakteryzuje bohatera literackiego i rzeczywistego; sporządza autocharakterystykę, - dąży do precyzyjnego wysławiania się, w tym celu: dobiera synonimy i antonimy; - poprawnie używa związków 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje odpowiednio dobrane argumenty popierające prezentowane stanowisko, - formułuje podsumowanie wyników dyskusji, - układa charakterystykę porównawczą, - nagrywa wywiad z osobą rzeczywistą według wcześniej przygotowanego planu, - podejmuje próby interpretacji głosowej wygłaszanych z pamięci utworów poetyckich i prozatorskich, - podejmuje próby oceny wypowiedzi innych kolegów i koleżanek według przyjętych kryteriów. 	<ul style="list-style-type: none"> - przekonuje dyskutantów do wygłaszanych racji dzięki odpowiednio pogrupowanym i popartym przykładami argumentom, - posługuje się odpowiednio dobranymi figurami retorycznymi podczas wygłaszania przemówienia - wprowadza cytaty do przemówienia - komentuje wynik dyskusji, ocenia racje dyskutantów pod względem merytorycznym, - interpretuje głosowo wygłaszane z pamięci utwory poetyckie i prozatorskie - przewidziane w programie nauczania, analizuje i ocenia wypowiedzi innych osób (treść, poprawność językową, intonacyjną i artykulacyjną). 	<ul style="list-style-type: none"> - świadomie uczestniczy w różnych sytuacjach komunikacyjnych, posługując się wieloma środkami wyrazu, - wykazuje się oryginalnością oraz artyzmem interpretacji głosowej wygłaszanego z pamięci tekstu prozatorskiego lub poetyckiego, - krytycznie i rzeczowo ocenia wypowiedzi własne i innych osób, przejawia szczególną dbałość o kulturę słowa.

		<p>frazeologicznych; próbuje dostosować szyk wyrazów i zdań składowych do wagi, jaką nadaje przekazywanym informacjom;</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpowiednio do celu wypowiedzi przekształca konstrukcje strony biernej i odwrotnie; zamienia formy osobowe czasownika na imiesłowy i odwrotnie, wykorzystuje partykuły do modyfikowania znaczenia wypowiedzi; - wykorzystuje wiedzę z zakresu fleksji – m.in. stosuje poprawne formy odmiennych części mowy oraz poprawne formy wyrazów w związkach składniowych; - używa czasowników dokonanych i niedokonanych; odpowiednich trybów i stron czasownika; - wykorzystuje wiedzę z zakresu składni – w zależności od funkcji wypowiedzi uwzględnia zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zdania bezpodmiotowe, równoważniki zdań, wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania, - wygłaszając z pamięci fragmenty poezji lub prozy, próbuje podkreślić głosowo najważniejsze treści tekstu. 			
Pisanie	- redaguje teksty zgodnie z tematem; stosuje się do podstawowych zasad	- redaguje poprawne logicznie teksty o przejrzystej kompozycji, zgodne z	- opisuje dzieło sztuki i podejmuje próbę jego interpretacji,	- interpretuje treści symboliczne i metaforyczne dzieła sztuki,	- sprawnie redaguje teksty, zachowując cechy gatunkowe i stylistyczne

	<p>poprawności wypowiedzi, - komponuje opis, opowiadanie, charakterystykę, list prywatny i oficjalny, kartkę z pamiętnika i dziennika, sprawozdanie z lektury, filmu, rozprawkę, - tworzy plan twórczy własnej wypowiedzi, - sporządza plan ramowy i szczegółowy dłuższego tekstu, - redaguje streszczenie tekstu popularnonaukowego, podanie, życiorys, CV, zaproszenie, ogłoszenie, list motywacyjny, dedykację, - zapisuje wywiad z osobą fikcyjną i rzeczywistą - pisemnie wypowiada się na wybrane tematy poruszające tematykę miłości, przyjaźni, śmierci, cierpienia, nadziei, religii, samotności, inności, poczucia wspólnoty, solidarności, sprawiedliwości.</p>	<p>tematem, prawidłowe pod względem stylistycznym, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym, - dąży do precyzyjnego wypowiadania się, w tym celu: świadomie dobiera synonimy i antonimy; poprawnie używa związków frazeologicznych; - dostosowuje szyk wyrazów i zdań składowych do wagi, jaką nadaje przekazywanym informacjom; - odpowiednio do celu wypowiedzi przekształca konstrukcje strony biernej i odwrotnie; zamienia formy osobowe czasownika na imiesłowy i odwrotnie, wykorzystuje partykuły do modyfikowania znaczenia wypowiedzi; - wykorzystuje wiedzę z zakresu fleksji – m.in. stosuje poprawne formy odmiennej części mowy oraz poprawne formy wyrazów w związkach składniowych; używa czasowników dokonanych i niedokonanych; odpowiednich trybów i stron czasownika; - wykorzystuje wiedzę z zakresu składni – w zależności od funkcji wypowiedzi uwzględnia zdania złożone podrzędnie i współrzędnie, zdania bezpodmiotowe, równoważniki zdań, wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania,</p>	<p>- stosuje w opowiadaniu elementy charakterystyki pośredniej, - redaguje rozprawkę na podany temat, - redaguje charakterystykę porównawczą, - wprowadza realia epoki w tekście odwołującym się do minionych epok - wzbogaca list, kartkę z dziennika, pamiętnika opisem przeżyć i charakterystyką, - pisze recenzję, - posługuje się stylem potocznym, urzędowym, - stosuje normę wzorcową w swoich wypowiedziach.</p>	<p>- indywidualizuje język bohatera, - w rozprawkach podejmujących tematy związane z historią, filozofią i sztuk - wprowadza cytaty z tekstów filozoficznych i łacińskie sentencje na poparcie prezentowanego stanowiska, - stylizuje język listu na język dawnych epok - pisze sprawozdanie, np. z życia klasy, szkoły, rodziny, - sporządza przypisy do tekstów - parafrazuje utwory znanych twórców.</p>	<p>różnych typów wypowiedzi oraz dbając o poprawność zapisu, bezbłądność językową i stylistyczną, - redaguje teksty krytyczne na temat utworów literackich i innych tekstów kultury, - podejmuje próby własnej twórczości literackiej.</p>
--	---	---	--	--	---

		<ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie opisuje dzieło sztuki, - wprowadza do opowiadania elementy charakterystyki bohatera, - przedstawia logiczną argumentację w wypowiedzi, - porównuje postaci literackie lub rzeczywiste, - redaguje różne typy listów, - omawia krytycznie elementy tekstu kultury, stosując odpowiednio dobrane środki wyrazu, - sporządza opis bibliograficzny, redaguje streszczenie tekstu literackiego, w którym zastosowano inwersję czasową fabuły. 			
Nauka o języku	<p>stosuje wiedzę językową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fonetyki (zna cechy wymowy charakterystyczne dla swojego regionu), - słowotwórstwa i słownictwa (zna zasady tworzenia neologizmów, różne źródła pochodzenia związków frazeologicznych, zastępuje wyrażenia i zwroty dosadne eufemizmami), - fleksji (odróżnia wypowiedzenie z czasownikiem w stronie czynnej od wypowiedzenia z czasownikiem w stronie biernej, zauważa potrzebę korzystania ze słownika poprawnej polszczyzny lub słownika języka polskiego), - składni (odróżnia orzeczenie czasownikowe od orzeczenia 	<p>stosuje wiedzę językową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fonetyki (wymienia cechy wymowy charakterystyczne dla swojego regionu, - słowotwórstwa i słownictwa (tworzy i zapisuje skróty, objaśnia najważniejsze skrótownice, klasyfikuje związki frazeologiczne według kryterium ich pochodzenia, wyszukuje eufemizmy w tekście), rozumie pojęcie stylu, rozpoznaje styl potoczny, urzędowy, artystyczny, - fleksji (przekształca wypowiedzenia z czasownikiem w stronie czynnej na wypowiedzenia z czasownikiem w stronie biernej i odwrotnie, odróżnia 	<p>umiejętnie stosuje wiedzę językową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fonetyki (omawia cechy wymowy charakterystyczne dla danego regionu, - słowotwórstwa i słownictwa (tworzy i zapisuje skróty wchodzące w składną z własnych, dostosowuje formę czasownika do skrótownicy w wypowiedzeniu, rozróżnia związki frazeologiczne stałe, luźne i łączliwe, rozumie ich funkcję w tekście), - fleksji (porównuje wypowiedzenie z czasownikiem w stronie czynnej z wypowiedzeniem z czasownikiem w stronie biernej, wyszukuje poprawne formy odmiany wyrazów w słowniku 	<p>poprawnie stosuje wiedzę językową w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fonetyki, - słowotwórstwa i słownictwa (stosuje w tekście skróty i skrótownice, wzbogaca wypowiedź związkami frazeologicznymi różnego pochodzenia, posługuje się eufemizmami), - fleksji (stosuje w tekście czasownikiem w stronie czynnej i biernej w zależności od intencji nadawcy, dokonuje autokorekty w zakresie poprawności w stosowaniu form odmiany wyrazów), - składni (w zależności od sytuacji komunikacyjnej posługuje się w tekście wypowiedzeniem złożonym, imiesłowowym 	<p>- świadomie stosuje wiedzę w zakresie treści przewidzianych programem nauczania fonetyki, słowotwórstwa, fleksji, składni, wiedzy o języku jako tworze społecznym,</p> <p>- samodzielnie poszerza wiedzę językową, badając różne źródła informacji.</p>

	<p>imiennego, zdanie od imiesłowowego równoważnika zdania, zdanie pojedyncze od zdania złożonego), - języka jako tworzącego społeczny (zna różne rodzaje kodu – werbalnego i niewerbalnego, zna terminy <i>gwara</i> i <i>slang młodzieżowy</i>, wskazuje w tekście archaizmy, dostrzega różnicę między tekstem stylizowanym a napisanym w języku ogólnonarodowym), - wykorzystuje podstawową wiedzę z nauki o języku do poprawnego zapisu.</p>	<p>formy odmiany wyrazów w mowie potocznej od form zalecanych przez słownik poprawnej polszczyzny), - składni (przekształca zdania z orzeczeniem czasownikowym na zdania z orzeczeniem imiennym, zdania złożone podrzędnie na wypowiedzenia z imiesłowowym równoważnikiem zdania, wydziela wypowiedzenia składowe w wypowiedzeniu wielokrotnie złożonym), języka jako tworzącego społeczny (podaje przykłady kodu, wskazuje wyrazy o ograniczonym zasięgu i słownictwo ogólnonarodowe, wskazuje wyrazy gwarowe, archaizmy, rozpoznaje eufemizmy, wulgaryzmy, redaguje słownik gwary uczniowskiej).</p>	<p>poprawnej polszczyzny), – składni (omawia budowę wypowiedzi wielokrotnie złożonych, stosuje się do zasad interpunkcji w wypowiedzeniu złożonym, przekształca tekst w celu uniknięcia powtórzeń składniowych), – języka jako tworzącego społeczny (wyjaśnia przyczyny zaniku gwar, świadomie stosuje wyrazy o ograniczonym zasięgu w redagowanych tekstach, rozróżnia archaizmy oraz określa funkcję archaizacji w tekstach literackich).</p>	<p>równoważnikiem zdania, analizuje i omawia budowę wypowiedzenia złożonego, przekształca je w celu uniknięcia błędów składniowych, bezbłędnie stosuje zasady interpunkcji wypowiedzi złożonych), – języka jako tworzącego społeczny (wyjaśnia specyfikę języka na tle innych kodów, analizuje różne funkcje języka na wybranych przykładach, określa funkcję dialektyzacji, tworzy teksty stylizowane na gwary uczniowską, stylizuje tekst na archaiczny).</p>	
--	---	--	---	--	--

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań kryterialnych na ocenę dopuszczającą.

Uwaga dotycząca oceniania na każdym poziomie wymagań:

- aby uzyskać kolejną, wyższą ocenę, uczeń musi opanować zasób wiedzy i umiejętności z poprzedniego poziomu.